

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1) Úgy kell-e értelmezni az 1215/2012 „Brüsszel Ia” rendeletnek ⁽¹⁾ az 1346/2000 fizetésképtelenségi rendelet ⁽²⁾ 3. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett 1. cikke (2) bekezdésének b) pontját, hogy az 1215/2012 „Brüsszel Ia” rendelet 1. cikke (2) bekezdésének b) pontjában szereplő „csőd eljárás[...], kényszeregyezés[...], és hasonló eljárások[...]” fogalmak az olyan eljárást is magukban foglalják, amelyben a keresetlevélben megjelölt követelést egyszerű vevőkövetelésként jellemzik, anélkül, hogy megemlítenék az alperes már bekövetkezett fizetésképtelenségét, minek körében a követelés tényleges jogalapjaként a fizetésképtelenségre vonatkozó holland jog eltérést engedő, különös rendelkezéseire (a Nederlandse Wet van 30 september 1893, op het faillissement en de surséance van betaling [a fizetésképtelenségről és a fizetési haladékról szóló, 1893. szeptember 30-i törvény, a továbbiakban: holland fizetésképtelenségi törvény] 25. cikkének 2. bekezdésére) hivatkoznak, és amelyben:

- meg kell vizsgálni, hogy az ilyen követelést ellenőrizhető követelésnek (a holland fizetésképtelenségi törvény 110. cikkével összefüggésben értelmezett 26. cikke) vagy nem ellenőrizhető követelésnek (a holland fizetésképtelenségi törvény 25. cikkének 2. bekezdése) kell-e tekinteni,
- az egyes követelések sajátos jogkövetkezményeire tekintettel (ideértve a fizetésképtelenség bekövetkezését követően vállalt bankgarancia igénybevételeként lehetőségét is) a fizetésképtelenségre vonatkozó holland jog különös szabályai alapján kell értékelni azt a kérdést, hogy a két követelés érvényesíthető-e egyidejűleg, és hogy az egyik nem zárja-e ki a másikat?

valamint

2) Összeegyeztethető-e a holland fizetésképtelenségi törvény 25. cikkének 2. bekezdése az 1346/2000 fizetésképtelenségi rendelet 3. cikkének (1) bekezdésével annyiban, amennyiben e jogszabályi rendelkezés lehetővé teszi, hogy az ilyen (a holland fizetésképtelenségi törvény 25. cikkének 2. bekezdése szerinti) követelést a fizetésképtelenség bekövetkezésének helye szerinti tagállam fizetésképtelenségi ügyekben eljáró bírósága helyett valamely másik tagállam bírósága előtt érvényesítsék?

⁽¹⁾ A polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2012. december 12-i 1215/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2012. L 351., 1. o.).

⁽²⁾ A fizetésképtelenségi eljárásról szóló, 2000. május 29-i 1346/2000/EK tanácsi rendelet (HL 2000. L 160., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 1. kötet, 191. o.).

Az Administrativen sad Varna (Bulgária) által 2022. június 14-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – „Trade Express-L” OOD kontra Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia „Darzhaven rezerv i voennovremenni zapasi”

(C-395/22. sz. ügy)

(2022/C 359/38)

Az eljárás nyelve: bolgár

A kérdést előterjesztő bíróság

Administrativen sad Varna

Az alapeljárás felei

Felperes: „Trade Express-L” OOD

Alperes: Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia „Darzhaven rezerv i voennovremenni zapasi”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Úgy kell-e értelmezni a tagállamok minimális kőolaj- és/vagy kőolajtermék-készletezési kötelezettségéről szóló, 2009. szeptember 14-i 2009/119/EK tanácsi irányelv ⁽¹⁾ (33) preambulumbekzdését, 1., 3. és 8. cikkét, valamint 2. cikkének i) és j) pontját az irányelv céljára és az energiasztatistikáról szóló, 2008. október 22-i 1099/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ 2. cikkének d) pontjára figyelemmel, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájának 17. cikkével összefüggésben értelmezett 52. cikkének (1) bekezdésében előírt arányosság elvére tekintettel, hogy azokkal ellentétes az

alapügyben szereplőhöz hasonló olyan nemzeti szabályozás, amely szerint az 1099/2008/EK rendelet A. mellékletének 3.4.20. pontja szerinti kenőolajok Közösségen belülről történő behozatalát végző személyek (azaz ilyen kenőolajok importőre) kötelesek biztonsági készleteket létrehozni

2. Úgy kell-e értelmezni a tagállamok minimális kőolaj- és/vagy kőolajtermék-készletezési kötelezettségéről szóló, 2009. szeptember 14-i 2009/119/EK tanácsi irányelv (33) preambulumbekendését, 1., 3. és 8. cikkét, valamint 2. cikkének i) és j) pontját az irányelv céljára figyelemmel, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájának 17. cikkével összefüggésben értelmezett 52. cikkének (1) bekezdésében előírt arányosság elvére tekintettel, hogy azokkal ellentétes az alapügyben szereplőhöz hasonló olyan nemzeti szabályozás, amely szerint azon terméktípusok, amelyekből biztonsági készletet kell létrehozni és fenntartani, az irányelv 2. cikkének a 1099/2008/EK rendelet A. mellékletének 3.4. fejezetével összhangban értelmezett i) pontjában foglalt terméktípusok egy részére korlátozódnak?
3. Úgy kell-e értelmezni a tagállamok minimális kőolaj- és/vagy kőolajtermék-készletezési kötelezettségéről szóló, 2009. szeptember 14-i 2009/119/EK tanácsi irányelv (33) preambulumbekendését, 1., 3. és 8. cikkét, valamint 2. cikkének i) és j) pontját az irányelv céljára figyelemmel, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájának 17. cikkével összefüggésben értelmezett 52. cikkének (1) bekezdésében előírt arányosság elvére tekintettel, hogy azokkal ellentétes az alapügyben szereplőhöz hasonló olyan nemzeti szabályozás, amely szerint az irányelv 2. cikkének a 1099/2008/EK rendelet A. mellékletének 3.4. fejezetével összhangban értelmezett i) pontjában említett termékek egyik típusának valamely személy által a Közösségen belülről történő behozatala, illetve importja e személy azon kötelezettségét vonja maga után, hogy másik, eltérő terméktípusból kell biztonsági készletet létrehozni és fenntartania?
4. Úgy kell-e értelmezni a tagállamok minimális kőolaj- és/vagy kőolajtermék-készletezési kötelezettségéről szóló, 2009. szeptember 14-i 2009/119/EK tanácsi irányelv (33) preambulumbekendését, 1., 3. és 8. cikkét, valamint 2. cikkének i) és j) pontját az irányelv céljára figyelemmel, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájának 17. cikkével összefüggésben értelmezett 52. cikkének (1) bekezdésében előírt arányosság elvére tekintettel, hogy azokkal ellentétes az alapügyben szereplőhöz hasonló olyan nemzeti szabályozás, amely szerint valamely személy köteles olyan termékből készletet létrehozni és fenntartani, amelyet gazdasági tevékenysége keretében nem használ, és amely e tevékenységéhez nem kapcsolódik, és ezenkívül e kötelezettséghez jelentős pénzügyi teher kapcsolódik (amely gyakorlatilag lehetetlenné teszi a teljesítést), mivel az adott személy nem rendelkezik a termékkel, és nem importálja e terméket és/vagy e termékből nem tart készletet?
5. Bármelyik kérdésre adott nemleges válasz esetén: úgy kell-e értelmezni a tagállamok minimális kőolaj- és/vagy kőolajtermék-készletezési kötelezettségéről szóló, 2009. szeptember 14-i 2009/119/EK tanácsi irányelv (33) preambulumbekendését, 1., 3. és 8. cikkét, valamint 2. cikkének i) és j) pontját az irányelv céljára figyelemmel, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájának 17. cikkével összefüggésben értelmezett 52. cikkének (1) bekezdésében előírt arányosság elvére tekintettel, hogy meghatározott terméktípust a Közösségben belülről behozó, illetve importáló személy csak arra kötelezhető, hogy a Közösségen belülről történő behozatal/import tárgyát képezővel azonos típusú termékből hozzon létre és tartson fenn biztonsági készletet?

(¹) HL 2009. L 265, 9. o.

(²) HL 2008. L 304, 1. o.

A Kammergericht Berlin (Németország) által 2022. június 15-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Generalstaatsanwaltschaft Berlin

(C-396/22. sz. ügy)

(2022/C 359/39)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Kammergericht Berlin